

عطایای روحانی و کاربرد آنها (۴)

افرادی که دارای عطایا هستند (قسمت اول)

(افسیان ۱۱:۴ و اول قرنتیان ۲۸:۱۲)

در سه جلسه گذشته معرفی کلیسای قرن‌تس، اهمیت و منشاء عطایای روحانی را بررسی کردیم، و از این درس به بعد به مطالعه تعریف و کاربرد آنها خواهیم پرداخت.

گرچه قبلاً اشاره شد که محدودیتی برای فهرست عطای روحانی نیست، اما قصد ما در این مجموعه مطالعات بررسی فهرستی است که در کلام خدا به آنها اشاره شده.

پس برای سهولت کار، عطایای روحانی را به سه گروه تقسیم بندی کردیم که از این قرارند:

گروه اول افرادی هستند که دارای عطایا می باشند.

گروه دوم: عطایای دائمی نام دارد، که برای تعلیم و تربیت کلیسا بکار گرفته می شوند و

گروه سوم: عطایای موقتی هستند، که نشانه می باشند.

پس در این درس، به مطالعه اولین قسمت از گروه اول یعنی افرادی که دارای عطایا هستند، می پردازیم.

اشخاصی که دارای عطایا هستند

کلام خدا به پنج دسته از افراد اشاره دارد که دارای عطایای مختلف روحانی هستند و خداوند برای بنای کلیسایش از آنها استفاده می کند. نام آنها از این قرارند.

(۱ رسولان (۲ انبیا (۳ مبشرین (۴ کشیشان معلم (۵ معلمین.

۱) اشخاصی که دارای عطایا میباشند

به دو آیه زیر توجه کنید. این دو آیه به چند گروه از افرادی اشاره میکند که دارای عطایای روح القدس هستند.

اول قرنتیان ۲۸:۱۲ و خدا قرار داد بعضی را در کلیسا: اول رسولان، دوم انبیا، سوم معلمان، بعد قوآت، پس

نعمتهای شفا دادن و اعانات و تدابیر و اقسام زبانها. (ترجمه کلاسیک)

افسیان ۱۱:۴ و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلمان را، ...

(ترجمه کلاسیک)

چند وقت پیش در مراسم دستگذاری یک کشیش ایرانی شرکت کردم که جمله ای که از دهان کشیشی که مراسم را انجام میداد باعث تعجب من شد.

او خطاب به حظار اعلام کرد که ما امروز نه یک کشیش، بلکه یک رسول را دستگذاری می کنیم.

در کنارم کشیش ایرانی دیگری نشسته بود که از معلمین قدیمی الهیات کلیسای ایران بشمار می رفت، از ایشان سوال کردم مگر در این عصر هم رسولان وجود دارند؟

پاسخ ایشان مثبت بود.

این مسئله بسیار باعث تعجب من شد.

سالها پیش یکی از دوستانم بمن گفت که خداوند با او صحبت کرده و دارد خدمتش را عوض می کند.

به تصور او، خدا داشت او را از خدمت شبانی به رسالت ارتقاء می داد.

در صورتیکه، کشیش دیگری در مورد شبانی اش می گفت، من در واقع نقش پیش خدمتی را دارم که، غذایی که خدا تهیه کرده را برای اعضایم سرو می کنم.

تنها وظیفه من اینست که در ارائه این خدمت امین باشم و غذا را بدون اینکه بریزد یا از بین برود سرو کنم. او در مورد خود میگوید که "من یک رسول نیستم، من که صلاحیت نوشتن کلام خدا را ندارم."

سوال اینجاست که، چرا خادمین در رابطه با خدمت خود اینقدر اختلاف نظر دارند؟

برخی خود را رسول و برخی هم نبی می دانند.

این مسئله بسیار نگران کننده است.

کتابمقدس به وضوح در رابطه با سِمَت و وظائف رسولان و انبیا سخن گفته و این مطلبیست که می خواهیم در این درس و درس آینده با هم بررسی کنیم.

همانطور که دیدیم، اول قرنیتیان ۲۸:۱۲ و افسسیان ۱۱:۴ به دو عبارت رسول و نبی اشاره دارند.

رسول و نبی، القابی هستند که کلام خدا در اشاره به افراد خاصی از آنها استفاده می کند.

این القاب نمایانگر مسئولیت یا کاریست که به آنها داده می شود، آنها عطا نیستند.

برای دانستن اینکه عطا چیست نگاهی به افسسیان ۷:۴ بیاندازیم که چنین می گوید:

افسسیان ۷:۴ اما به همه ما فرداً فرد بر حسب سخاوت و بخشایش (فیض) مسیح عطیه خاصی داده شده است.
(ترجمه مژده برای عصر جدید)

واژه یونانی "dorea" که در اینجا عطا ترجمه شده به یک هدیه مجانی اشاره دارد.

این هدیه می تواند یک بسته پر از هدایای مختلف باشد.

همانطور که قبلاً هم اشاره شد، خدا عطیه خاص خود را در مجموعه ای از فعالیتها و توانایی ها و قابلیتها (یا استعدادها) برای خدمت به ایمانداران (با کلیسایش) به افراد می بخشد.

مثل این می ماند که شخصی به شما بگوید که برایتان کادویی آورده است.

شما از واژه کادو قادر به تشخیص اینکه آیا این کادو یک شاخه گل، یک اتومبیل یا مجموعه ای از هدایاست، نخواهید بود.

به همین صورت، در مفهوم کلمه یونانی "dorea" نمی توان به ویژگی یا کیفیت آن عطا پی برد.

اما، می توانیم بفهمیم این است که این کلمه تاکید بر رایگان بودن آن دارد.

ما مسیحیان عطایای روح القدس را به رایگان دریافت می کنیم.

به آیه بعدی یعنی آیه ۸ (افسیان ۴) توجه کنید.

افسیان ۴:۸ از این رو می گوید: هنگامی که به عرش برین صعود کرد، اسارت را به اسیری برد و عطایا (دوما) به مردم داد. (ترجمه کلاسیک)

در این آیه از کلمه یونانی دیگری یعنی دوما برای عطایا استفاده شده است. این کلمه بر خلاف "dorea" تاکید بر رایگان بودن عطایا ندارد بلکه اشاره به ویژگیهای آن دارد.

در اینجا پولس اشاره به مورد خاصی از عطایا دارد. اگر آیه ۸ را مستقیماً به آیه ۱۱ وصل کنیم موضوع روشن تر میشود. یعنی اینطور بخوانیم:

او (عیسی مسیح) عطایای مختلفی به مردم بخشید یعنی: بعضی را برای رسالت، بعضی را برای نبوت، بعضی را برای بشارت و بعضی را برای شبانی و تعلیم برگزید.

بنابراین در آیه هفت می خوانیم که خدا به هر مسیحی ای عطیه خاصی بخشیده اما آیه هشت بما می گوید که خدا برای خدمت به کلیسا و بنای ایمانداران افرادی را که دارای عطایا هستند بما بخشیده است.

پس باید دو مطلب را از هم تفکیک کنیم. اول باید مشخص کنیم که خود عطایای روحانی با افرادی که دارای عطایای روحانی هستند، کاملاً فرق دارند.

بعنوان مثال می توان گفت مثلاً کشیشانی مانند کشیش دیباج، میکائیلیان یا سایرین دارای عطایای خاصی بودند، اما خود آنها نیز هدایایی از جانب خدا به کلیسای ایران بودند.

مثال دیگر اینکه، یک معلم کتابمقدس دارای عطای تعلیم است، اما خود او نیز هدیه یا عطائست به کلیسای خداوند، تا با بکارگیری از عطایایش در خدمت به ایمانداران باعث آموزش، تربیت و بنای آنها شود.

بنابراین نمی توان گفت عطای رسالت، عطای مبشر یا عطای نبی!

چون این عبارات اشاره به افراد است، که خدا به کلیسا هدیه کرده، و هر کدام دارای عطایایی برای خدمت به مقدسین می باشند.

به اول قرنیتال ۲۸:۱۲ دقت کنید می گوید که خدا در کلیسا اشخاص معینی را قرار داده یا نصب نموده است. این افراد، عطایای نصب یا قرار داده شده در کلیسا می باشند.

درست مانند کشوری که در جاهای مختلف دنیا، سفیران نصب یا تعیین می کند، خدا نیز رسولان، انبیا و معلمین در کلیساها نصب می کند و علاوه بر این، به آنها عطایایی می بخشد تا بتوانند خدمت کنند.

به ادامه آیه توجه کنید. یعنی بعد از نام بردن افرادی که خدا نصب نموده، می فرماید "بعد" یعنی "علاوه بر اینها". کلمه "بعد" اشاره به عطایای روحانی دارد.

اول قرن‌تینان ۲۸:۱۲ خدا قرار داد در کلیسا اول رسولان، دوّم انبیا، سوّم معلّمان؛ بعد قدرت معجزات، سپس عطایای شفا دادن و امداد و مدیریت و سخن گفتن به انواع زبانها.

پس این دو، یعنی افرادی که دارای عطایا هستند و برای خدمت به کلیسا قرار داده شده اند، را بطور جداگانه از سایر عطایای روحانی بررسی می‌کنیم.

همانطور که ابتدای درس عرض کردم، اول قرن‌تینان ۲۸:۱۲ و افسسیان ۸:۴ به پنج گروه افراد که دارای عطایای روحانی هستند، از جمله (۱) رسولان (۲) انبیا (۳) مبشرین (۴) شبانان و (۵) معلمین اشاره شده، که بترتیب آنها را بررسی خواهیم کرد.

در رابطه با این چند گروه افراد، معمولاً سوالاتی از این قبیل مطرح می‌شود:

رسولان، انبیا، مبشرین، شبانان و معلمین کیستند و آیا در تمام اعصار در کلیسا حضور دارند؟ یا اینکه برای زمان مشخصی از تاریخ هر پنج منصب در کلیسا انجام وظیفه می‌کردند؟

این سوالاتیست که می‌خواهیم به تفصیل به آنها پاسخ دهیم.

پس توجه شما را به اولین گروه افراد یعنی رسولان جلب می‌کنم.

(۱) رسول کیست؟

اول قرن‌تینان ۱۲:۲۸ می‌فرماید که خدا اول رسولان را در کلیسا قرار داد.

اول قرن‌تینان ۲۸:۱۲ خدا قرار داد در کلیسا اول رسولان، دوّم انبیا، سوّم معلّمان؛ ...

در اینجا باید به یک نکته ظریف توجه داشت که مفهوم لغوی واژه یونانی "اپوستولوس"، که در فارسی رسول ترجمه شده "پیغام رسان می‌باشد"، اما در این آیه یعنی اول قرن‌تینان ۲۸:۱۲، به مقام و منصب رسولان مسیح اشاره دارد.

از این جهت در زبان انگلیسی، این جایگاه خاص را با حرف اول بزرگ "Apostle" نشان می‌دهند، در غیر اینصورت آنرا با حرف اول کوچک "apostle" می‌نویسند.

عدم آگاهی از این موضوع باعث شده که برخی به اشتباه جایگاه ویژه رسولان مسیح را با سایر نمایندگان و فرستادگان کلیسا، یکی بدانند.

در عهد جدید نام برخی رسولان ذکر شده که در مقایسه با سایرین بسیار ممتاز و منحصر بفرد می‌باشند.

بعنوان مثال:

می‌دانید برجسته ترین رسول عهد جدید که بود؟

عبرانیان ۱:۳ در این رابطه چنین می‌گوید:

عبرانیان ۱:۳ بنابراین، ای برادران مقدّس که در دعوت سماوی شریک هستید، در رسول (آپستولون) و رئیس

کهنه اعتراف ما یعنی عیسی تأمل کنید. (ترجمه کلاسیک)

بنابراین عیسی مسیح والاترین رسول عهد جدید بود که از جانب پدر فرستاده شد.

یک کشیش آمریکایی می گفت اگر قرار باشد واژه رسول برای رسولان مسیح را با حرف اول بزرگ انگلیسی بنویسند، در استفاده این کلمه برای عیسی مسیح، باید آنرا تماماً با حروف بزرگ نوشت، چون مقام و مرتبه او در میان تمام رسولان بی نظیر است.

پس، عیسی مسیح اولین و برجسته ترین رسول معرفی شده در عهدجدید است.

بعد از او، کلمه رسول به ۱۲ شاگردان عیسی مسیح اطلاق می شود.

نام رسولان یا حواریون مسیح در چندجای عهدجدید قید شده: از جمله،

متی ۲:۱۰-۴ و نامهای دوازده رسول این است، اول شمعون معروف به پطرس و برادرش اندریاس؛ یعقوب بن زبدي و برادرش یوحنا؛ فیلیپس و برتولما؛ توما و متای باجگیر؛ یعقوب بن حلفی و لبی معروف به تدی؛ شمعون قانونی و یهودای اسخریوطی که او را تسلیم نمود. (ترجمه کلاسیک)

لوقا ۶:۱۳-۱۶ و چون روز شد، شاگردان خود را پیش طلبیده دوازده نفر از ایشان را انتخاب کرده، ایشان را نیز رسول خواند. یعنی شمعون که او را پطرس نیز نام نهاد و برادرش اندریاس، یعقوب و یوحنا، فیلیپس و برتولما، متی و توما، یعقوب ابن حلفی و شمعون معروف به غیور. یهودا برادر یعقوب و یهودای اسخریوطی که تسلیم کننده وی بود. (ترجمه کلاسیک)

مرقس ۳:۱۳-۱۹ نه تنها فهرست نام حواریون یا رسولان را تکرار می کند بلکه اطلاعات بیشتری در مورد آنها بما می دهد:

مرقس ۳:۱۳-۱۹ ... عیسی به بالای کوهی رفت و اشخاصی را که میخواست، نزد خود خواند، و آنها پیش او رفتند. او دوازده نفر را تعیین کرد تا نزد او باشند و تا آنها را برای اعلام پیام خود بفرستد و قدرت بیرون کردن دیوها را داشته باشند. دوازده نفری که انتخاب کرد عبارتند بودند از: شمعون که عیسی به او لقب پطرس داد، یعقوب فرزند زبدي و برادرش یوحنا که به آنها لقب «بوانرجس» یعنی «رعدآسا» داد. و اندریاس و فیلیپس و برتولما و متی و توما و یعقوب پسر حلفی و تدی و شمعون غیور و یهودای اسخریوطی که بعدها عیسی را تسلیم کرد. (ترجمه کلاسیک)

پس در اینجا با نام ۱۲ حواری که رسولان ویژه یعنی با حرف اول بزرگ "Apostle" نوشته شده است، آشنا شدیم.

آنها ماموریت داشتند تا به قلمرو شیطان رفته با موعظه کلام خدا و اخراج دیوها، اسیران را آزاد کنند.

لقب رسول، برای آن "دوازده شاگرد یا حواری" حکم یک سمت یا عنوان رسمی را داشت.

البته بعد از حذف یهودا، در کلام خدا، از آنها بعنوان "آن یازده" یاد می شود.

بعنوان مثال:

متی ۱۶:۲۸ اما یازده رسول به جلیل، بر کوهی که عیسی ایشان را نشان داده بود رفتند. (ترجمه کلاسیک)
مرقس ۱۶: ۱۴ و بعد از آن بدان یازده هنگامی که به غذا نشسته بودند ظاهر شد و ایشان را به سبب بی ایمانی و سخت دلی ایشان توبیخ نمود زیرا به آنانی که او را برخاسته دیده بودند، تصدیق ننمودند. (ترجمه کلاسیک)

لوقا ۹:۲۴ و از سر قبر برگشته، آن یازده و دیگران را از همه این امور مطلع ساختند. (ترجمه کلاسیک)

لوقا ۲۴:۳۳-۳۴ و در آن ساعت برخاسته، به اورشلیم مراجعت کردند و آن یازده را یافتند که با رفقای خود جمع شده می‌گفتند، خداوند در حقیقت برخاسته و به شمعون ظاهر شده است. (ترجمه کلاسیک)

جلوتر در اعمال باب ۱ می‌خوانیم که پطرس رسول از سایر رسولان می‌خواهد تا شخص دیگری را بجای یهودای اسخریوطی انتخاب کنند.

کلام خدا در این رابطه چنین می‌گوید:

اعمال ۱:۲۱-۲۶ "پس، حال، باید یک نفر دیگر را انتخاب کنیم تا جای او را بگیرد و با ما شاهد زنده شدن عیسی باشد. البته باید کسی را انتخاب کنیم که از شروع همکاری ما با خداوند، همیشه با ما بوده است، یعنی از روزی که یحیی او را تعمید داد تا روزی که در مقابل چشمان ما به آسمان بالا رفت." حاضرین دو نفر را معرفی کردند، یکی "یوسف برسابا" که به او یوستوس نیز می‌گفتند، و دیگری "متیاس". آنگاه دعا کردند تا شخصی را که خدا می‌خواهد، انتخاب کنند، و گفتند: "خداوند، تو از قلب همه باخبری. به ما نشان بده کدامیک از این دو نفر را انتخاب کرده‌ای تا رسول تو و جانشین یهودای خائن باشد که به سزای عمل خود رسید." پس ایشان قرعه انداختند و متیاس انتخاب شد و در خدمت خدا همکار یازده رسول دیگر گردید. (ترجمه تفسیری)

پس، در دوران، لقب رسولان، به ۱۲ نفر شاهدین رسمی و دست‌اول مسیح اطلاق می‌شد، که مسئولیت موعظه انجیل را به عهده داشتند.

آنها حامل پیام تازه‌ای بودند. پیامشان را هرگز تا آن موقع کسی موعظه نکرده بود. این پیغام تازه و دست‌اول بشکل بی‌نظیری با اقتداری خاص بیان شد.

بطوریکه بعد از اتمام ماموریتشان و گذشت عصر رسولان، مقام و منصب رسالت برداشته شد، و پس از مرگ رسولان خاتمه یافت.

پس متیاس این‌گونه، از طرف حواریون مسیح، بعنوان دوازدهمین رسول به آنها پیوست.

اما علاوه بر "آن یازده" و متیاس، یک نفر دیگر هم هست که در عهدجدید مقام رسول مسیح را بخود اختصاص داد، و آن شخص پولس رسول می‌باشد.

در رومیان ۱:۱ و غلاطیان ۱:۱ چنین می‌خوانیم:

رومیان ۱:۱ پولس، غلام عیسی مسیح و رسول خوانده شده و جدا نموده شده برای انجیل خدا، (ترجمه کلاسیک)

غلاطیان ۱:۱ پولس، رسول نه از جانب انسان و نه بوسیله انسان بلکه به عیسی مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید، ... (ترجمه کلاسیک)

در دوم قرنتیان ۵:۱۱ می‌خوانیم که:

دوم قرنتیان ۵:۱۱ "زیرا مرا یقین است که از بزرگترین رسولان هرگز کمتر نیستم." (ترجمه کلاسیک)

بعبارتی پولس در این آیات و آیات مشابه، می‌گوید که، رسالتش از رسالت پطرس، یعقوب و یوحنا کمتر نیست.

پس می توان نتیجه گرفت که پولس به گونه ای در رده رسولان بود.

بنابراین، تا اینجا جمعاً ۱۳ رسول رسمی داریم که شاهدین مسیح بوده و با اقتدار (یعنی با آیات و معجزات) مسئولیت و ماموریت موعظه پیام انجیل و تعلیم را داشتند.

حال سوال اینجاست که مگر در ملکوت خدا ۱۲ کرسی داوری (متی ۲۸:۱۹ و لوقا ۳۰:۲۲) برای رسولان مقرر نشده، پس کدام یک از این ۱۳ نفر بدون جایگاه خواهد بود؟ در پاسخ به این سوال نظریات مختلف وجود دارد.

برخی معتقدند که متیاس از همان ابتدا نباید از طرف شاگردان انتخاب می شد چون روح خدا در نظر داشت که پولس، رسول دوازدهم باشد، اما در ابتدای کار، ۱۱ شاگرد در انتخاب متیاس بتوسط قرعه کشی قبل از روز پنطیکاست عجله بخرج دادند.

برخی دلشان برای پولس می سوزد و معتقدند که او بخاطر خدمات بیشماری که انجام داد سزاوار منصب رسول دوازدهم است.

اما گذشته از اینها، واقعیت این است که اصلاً جای نگرانی برای پولس نیست چون خداوند در نهایت پاداش مناسبی که در خور خدماتش باشد به او خواهد داد.

هیچ کس قادر به پاسخگویی به این گونه سوالات که در کتاب مقدس، جواب مشخصی ندارند، نمی باشد.

علاوه بر این، کلام خدا نیز نمی گوید که شاگردان در انتخاب متیاس اشتباه کردند.

بنابراین فهرست رسمی رسولان ویژه شامل ۱۲ شاگرد بعلاوه پولس رسول و خود عیسی مسیح می باشد.

حال بیائید با هم به مسئولیت یا وظایف رسولان نگاهی بیاندازیم.

وظیفه رسول چیست؟

شرایطی که پطرس در انتخاب یک رسول بجای یهودای اسخریوطی به آنها اشاره می کند از این قرارند:

اعمال ۱:۲۱-۲۲ ... ما شاهد زنده شدن عیسی باشد. البته باید کسی را انتخاب کنیم که از شروع همکاری ما با خداوند، همیشه با ما بوده است، یعنی از روزی که یحیی او را تعمید داد تا روزی که در مقابل چشمان ما به آسمان بالا رفت. ” (ترجمه کلاسیک)

یوحنا رسول در این رابطه چنین اشاره می کند:

اول یوحنا ۱:۱ درباره کلمه حیات به شما می نویسیم - کلامی که از ازل بود و ما آن را شنیده و با چشمان خود دیده ایم - آری، ما آن را دیده ایم و دستهایمان آن را لمس کرده است. (ترجمه مژده برای عصر جدید)

نکته کلیدی در این آیه، این است که یوحنا رسول در بیان مطالبش، از اول شخص جمع استفاده می کند.

او می فرماید که:

درباره کلمه حیات به شما می نویسیم،

ما آنرا شنیده و با چشمان خود دیده ایم،

آری ما، آن را دیده ایم و

دستهایمان آن را لمس کرده.

یوحنا به این وسیله، یعنی استفاده از اول شخص جمع، دارد به نمایندگی از رسولان به کلمهٔ حیات یعنی عیسی مسیح شهادت می دهد.

در واقع یوحنا می گوید که ما رسولان کسانی هستیم که او را دیدیم و صدایش را شنیدیم.

بنابراین رسولان کسانی بودند که:

- شاهد زنده شدن عیسی بودند

- رسولان زندگی شان را در کنار مسیح با هم می گذراندند

- از تعمید آب تا صعود عیسی مسیح شاهد خدمات او بودند

بنابراین رسول کسی است که مسیح را نه تنها دیده و صدایش را شنیده، بلکه با او یک رابطهٔ نزدیک و صمیمانه داشته است.

این رابطهٔ فیزیکی را امروز هیچ کس با مسیح نمی تواند داشته باشد.

آقای دکتر Appley این موضوع را چنین بیان میکند.

رسولان مثل نمایندگانی هستند که رسماً برای شرکت در همایشهای بین المللی تعیین شده اند. به محض پایان همایش ماموریت آنان نیز خاتمه می یابد و پروندهٔ آنها بسته می شود.

به همین دلیل، رسالاتی که در رابطه با تاسیس و تشکیل کلیساها نوشته شدند، هیچ اشاره ای به رسولان یا انبیای آینده ندارند.

بعبارتی اگر قرار می بود که منصب رسالت ادامه یابد در رسالات می بایست دستورالعملهایی مبنی بر اینکه رهبری، مدیریت، خدمت و ادارهٔ کلیسا توسط رسولان چگونه باید صورت می گرفت، داده می شد.

در صورتیکه هیچ سخنی از رسولان یا انبیا در این رابطه در رسالات نشده است.

از این جهت است که پس از اعمال رسولان باب ۱، به ندرت نام آنها برده شده.

پس از آخرین ملاقات رسولان در اعمال باب ۱۵، آنها در تمام دنیا متفرق شده، دیگر اثری از آنها یافت نشد.

نکتهٔ قابل توجه این است که وقتی شورای اورشلیم در اعمال ۱۵ تشکیل شد ریاست این شورا به عهدهٔ یعقوب برادر عیسی بود.

یعقوب در آن زمان، عنوان رسول به مفهوم "نماینده" یا "فرستاده شده" را داشت.

این مسئولیت (یعنی ریاست شورای سن هدرین) به هیچ کدام از ۱۲ رسول یا پولس داده نشد، چون بنا و شالوده کلیسا پایه ریزی شده بود.

نکات بیشتری در رابطه با رسولان

افسسیان ۲:۲۰ در رابطه با ماموریت رسولان چنین می گوید:

افسسیان ۲:۲۰ شما (مسیحیان) بر شالوده ای که به دست رسولان و انبیا نهاده شد، بنا شده اید و عیسی مسیح سنگ اصلی آن است. (ترجمه مزده)

از این آیه و آیات مشابه نتیجه می گیریم که، رسولان مسیح یک ماموریت بنیادی و زیربنایی داشتند. بطوریکه، طرح خدا در رابطه با مسئولیت رسولان این بود تا آنها تعالیم و آموزه های اساسی را تدوین و تعیین کرده، سپس برای اداره کلیسا، آنها را به مشایخ و شماسان واگذار نمایند. در نتیجه منصب رسول و نبی دیگر خاتمه یافته و ادامه خدمت آنها به مبشر، معلم و کشیشان معلم واگذار شد.

بی نظیر بودن رسولان

رسولان دارای ویژگیهای خاصی بودند.

بعنوان مثال دوم قرن ۱۲:۱۲ در این رابطه چنین می گوید.

دوم قرن ۱۲:۱۲ زمانی که با شما بودم و با صبر و شکیبایی، خدا را خدمت می کردم ، او توسط من معجزات و کارهای شگفت آور بسیاری در میان شما انجام داد. همین معجزات ، دلیل و گواه هستند بر اینکه من رسول و فرستاده خدا می باشم. (ترجمه تفسیری)

عبرانیان ۳:۲-۴ چگونه امکان دارد که ما از مجازات بگریزیم، اگر نسبت به چنین نجات عظیمی بی اعتنا باشیم؟ زیرا این مزده را ابتدا عیسی خداوند اعلام نمود، و بعد کسانی که آن را از دهان او شنیدند، آن را برای ما تأیید کردند. خدا نیز با علامات ، کارهای شگفت انگیز، معجزات گوناگون و عطایایی که روح القدس مطابق اراده خود می بخشد، صحت کلام ایشان را ثابت نمود. (ترجمه تفسیری)

بنابراین اگر شخصی در آن زمان، ادعای رسول بودن می کرد، باید شخصاً مزده نجات را از مسیح شنیده باشد و قادر می بود تا ادعای رسالتش را با آیات، معجزات و انواع قوات (یا کارهای شگفت انگیز) از طرف خدا ثابت کند.

رسولان مسیح دارای عطایای بی نظیری بودند، به طوریکه در کلام خدا می خوانیم که:

آنها قادر به شفای بیماران، اخراج دیوها و سایر معجزات بودند.

فهرست برخی از معجزات توسط رسولان در کتاب اعمال رسولان

- شفای لنگ مادرزاد توسط پطرس اعمال ۳:۱-۱۱
- مرگ آنی دو ریاکار در کلیسا (حنانیا و سفیره) اعمال ۵:۱-۱۰
- شفای مریضان توسط سایه پطرس و صدور معجزات توسط سایر رسولان در اعمال ۵:۱۲-۱۶

- اعطای روح القدس توسط دست گذاری پطرس و یوحنا اعمال ۸: ۱۴-۱۷
 - شفای شخص مفلوجی بنام اینیاس و زنده کردن طابینا توسط پطرس رسول در اعمال ۹: ۳۳-۳۴
 - رهایی معجزه آسای پطرس از زندان توسط یک فرشته اعمال ۱۲: ۷-۱۷
 - مرگ معجزه آسای هیرودیس توسط خدا در اعمال ۱۲: ۲۱-۲۳
 - چشمان غلیمای جادوگر توسط پولس کور می شود - اعمال ۱۲: ۶-۱۱
 - شفای لنگ مادرزاد در شهر لستره توسط پولس رسول - اعمال ۱۴: ۸-۱۰
 - اخراج دیو از یک دختر دیو زده در شهر فیلیپی توسط پولس رسول - اعمال ۱۶: ۱۶-۱۸
 - اعطای روح القدس و عطای زبانها توسط دستگذاری پولس در شهر قرنتس - اعمال ۱۹: ۱-۶
- در اعمال ۱۱: ۱۹-۱۲ می خوانیم که خدا معجزات بسیاری از طریق پولس انجام داد.
- اعمال ۱۱: ۱۹-۱۲ خدا به دست پولس معجزات خارق العاده ظاهر می ساخت، به گونه ای که مردم دستمال ها و پیش بندهایی را که با بدن او تماس یافته بود برای بیماران می بردند، و بیماری آنها بهبود می یافت و ارواح پلید از ایشان بیرون می رفت. (ترجمه هزاره نو)
- رسولان برای تاسیس کلیسا و بنای شالوده اصول اعتقادات ایمان مسیحی در یک مقطع از تاریخ حضور داشتند. تنها کلیسایی که رسولان بطور اشتراکی تاسیس و در آن خدمت کردند، کلیسای اورشلیم بود.
- البته پولس رسول کلیساهای متعددی را تاسیس کرد.
- اما، رسالت رسولان پس از تاسیس و تدوین تعالیم در کلیسای نمونه یا الگو در اورشلیم، از میان برداشته شد. علاوه بر این گروه ۱۳ نفره رسولان مسیح، کلام خدا به گروه دیگری از رسولان اشاره می کند.
- بعنوان مثال:
- در رومیان ۷: ۱۶، اندرونیکاس و یونیاس رسول به بعنوان پیام رسان
 - در دوم قرنتیان ۸: ۲۳، تیطس رسول کلیسا، به بعنوان یار و همکار پولس رسول
 - در فیلیپیان ۲: ۲۵، اپفرودیتس رسول تحت عنوان برادر، همکار و همقطار پولس
- بنابراین، ما در اینجا با یک رده یا نوع دیگری از رسولان تحت عنوان "رسولان کلیساها" که همان "نمایندگان" یا "فرستادگان کلیساها" می باشند، بر می خوریم.
- پس تا اینجا در کلام خدا، سوای عیسی مسیح با دو گروه رسولان روبرو هستیم.
- گروه اول "رسولان مسیح" یا بقول پولس، "رسول عیسی مسیح" هستند و
- گروه دوم، رسولان کلیساها، افرادی مانند اندرونیکاس، یونیاس، یعقوب برادر عیسی مسیح، تیطس و برناباس که شخصاً از جانب مسیح مامور نشدند، می باشند.

تجربه، ماموریت و رابطه این گروه دوم رسولان با مسیح، مثل گروه اول نبود.

بنابراین، نباید آنها را با "رسولان مسیح" اشتباه گرفت.

به قول معروف اینها رسولانی هستند که در زبان انگلیسی با حرف اول کوچک "apostle" لقبشان نوشته می شود.

با وجود این، خدا آنها را برای هدف خاصی دعوت نموده و ماموریت بسیار ویژه ای را برای کلیساهای تازه تاسیس اولیه برایشان در نظر داشت.

وظیفه آنها، اعلام حقیقت، تعلیم مبانی ایمان و تعلیم کتابمقدس بود.

البته دوم قرننیاں ۱۱:۱۳ به گروه دیگری بنام رسولان کذبہ نیز اشاره می کند.

باید توجه داشت که این افراد، همانطوریکه از نامشان پیداست، شارلاتان و کلاهبردار بودند.

البته قادر به جعل مقام "رسولان مسیح" یعنی آن ۱۳ رسول نبودند.

چون رسولان واقعی را همه می شناختند.

اگر بعنوان مثال، کسی می آمد و ادعا می کرد که من مثلاً جهانگیر، رسول عیسی مسیح، هستم،

فوراً می گفتند که ما توی این ۱۳ نفر رسولان مسیح، کسی به اسم جهانگیر نداریم.

اما، فریب این گروه رسولان کذبہ، در اینجا بود که عنوان رسولان گروه دوم، یعنی رسولان کلیساها را جعل می کردند.

یا اینکه از درهم برهم کردن مفهوم این دو گروه رسولان یعنی "رسولان مسیح" با "رسولان کلیساها" سوء استفاده کرده،

خود را بعنوان رسول معرفی می کردند.

شناخت و درک صحیح از مقام هر دو گروه رسولان برای مسیحیان بسیار مهم و حیاتی است.

بنابراین در دوره رسولان، دو گروه رسول وجود داشت.

گروه اول "رسولان مسیح" بودند که خدا مستقیماً به آنها مکاشفات می بخشید و گروه دوم "رسولان" یا "نمایندگان

کلیساها" که به جاهای مختلف اعزام می شدند و انجیل را موعظه می کردند.

احتمالاً گروه دوم رسولان نیز قادر به انجام معجزات بودند، اما مقام آنها دائمی نبود، چون هنگامیکه سر یعقوب را از

بدنش جدا کردند، هیچگاه جانشینی برایش تعیین نشد.

تنها دلیلی که بجای یهودای اسخربوطی جانشین تعیین شد این بود که می خواستند رقم ۱۲ را حفظ کنند. اما وقتی

آن ۱۲ رسول وفات یافتند، هیچ کس جای آنان را نگرفت چون نقش، ماموریت، مقام و منصب آنان دائمی بود.

رسولان قادر به تفویض مسیح و ماموریتشان به دیگری نبودند.

آنها متعلق به کلیسای اولیه بودند.

کلیسایی که در حال تاسیس بود.

رسولان دائم در حرکت بودند، تعلیم می دادند و الگوی کارشان را برای آیندگان حفظ کردند.

در نتیجه آنها طرح و شالودهٔ کلیسا را برای همیشه بنا نمودند.

اما با گذشت دورهٔ رسولان، عصر آنان نیز خاتمه یافت.

به همین خاطر امروز نیازی به مقام و منصب رسولان در کلیسا نیست.

چون الان، تعالیشان باقیست، دیگر احتیاجی به حقایق جدید نیست.

حتی نیاز به طرح و الگوی تازه برای کلیسا نداریم.

خدا ادامهٔ ماموریت رسولان در دوران کلیسای اولیه را، امروزه به خادمین دیگری چون واعظین، مبشرین، کشیشان و

معلمین سپرده است که در جلسهٔ آینده به بررسی آنها خواهیم پرداخت.

امیدوارم که مطالعهٔ امروز، باعث برکت و تقویت شما در ایمان و زندگی مسیحیتان شده باشد.

در درس بعدی به بخش دوم افرادی که دارای عطایا هستند خواهیم پرداخت.

فیض و برکت خدا با همهٔ شما باشد و بماند.